

SLOVENSKI NAROD.

Ima vsak dan svojo, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pošt, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez letodolne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od petdesetopet peti-vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Robopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 35.

Klerikalni manevri.

Klerikalci vedo dobro, da je kandidat pasarja Kregarja v Ljubljani docela brezupna in da je povsem izključeno, da bi Kregar mogel zmagati nasproti narodno-naprednemu kandidatu županu Ivanu Hribarju, ako napredni volilci kot en moč glasujejo za svojega kandidata.

Zato je klerikalni generalni štab sestavil poseben vojni načrt, da bi zboljšal Kregarjeve šanse.

Klerikalci skušajo s spretno vpriporjenimi manevri zaustiti razpor med vrste narodno-napredne stranke in narodno-naprednih volilcev, in sicer na ta način, da hujskajo stan proti stanu in da izigravajo osebo proti osebi. Obrtnike bi radi naščuvali proti uradništvu, med uradništvom, ki je združeno v „Naši zvezi“, in med ostalimi uradniki, bi radi zasejali seme razdora in prepira, dr. Tavčarja skušajo izigrati proti županu Hribarju, vse to z namenom, da bi zanetili nesoglasje, neslogo in razpor v vrste narodno-naprednih volilcev in da bi potem sami laglje ribarili v kalnem ter kovalili političen kapital zase iz desolatnih razmer, ki bi morale zavladata v narodno-napredni stranki, ako bi se jim posrečilo, kompaktno napredno armado razdvojiti in posamezne njene oddelke naščuvati drugaga proti drugemu.

Toda ta račun delajo klerikalci brez krčmarja.

Zakaj še nikdar ni vladalo v vrstah narodno-naprednih volilcev takšno soglasje in edinstvo, kakor sedaj v očigled bližajočih se državnoborskih volitev!

Naj klerikalci še tako spretno manevrirajo in še tako jezuitsko spletarijo, svojega namena ne bodo dosegli, za to jim jamčimo. Nasprotno! Klerikalne intrige in podlo rovarjenje proti naprednemu kandidatu bo samo provzročilo, da se bodo napredni volilci še tesneje sklenili v krepko falango, ki bo jaka dovolj, da bo v kali zadušila vse klerikalne spletke, tičočee se ljubljanskih državnoborskih volitev.

A čemu napenja klerikalni Izrael vse svoje sile in uporablja vsa mogoča sredstva, da bi pripomogel pasarju Kregarju v Ljubljani do zmage? Mari radi Kregarja? Prepričani smo, da Kregarjeva kandidatura prvotno ni bila niti resno mišljena in da bi bili klerikalci pustili svojega pasarja z največje mirnodušnostjo propasti, ako bi napredna stranka ne postavila za svojega kandidata župana Hribarja, čigar kandidatura je v vodilnih klerikalnih krogih vzbudila pravo konsternacijo.

Klerikalni borbi za ljubljanski mandat se ne gre toliko za to, da si klerikalci osvojijo ta mandat, nego v prvi vrsti za to, da se prepreči, da bi prišel v parlament župan Ivan Hribar, ki združuje v sebi vse lastnosti, ki ga usposobljajo, da bo lahko uspešno paraleliziral politiko slovenskih klerikalcev na Dunaju.

Klerikalni kolovodja dr. Šusteršič se je že zibal v prijetnih nadah, da bo v novem parlamentu neomejen gospodar situacije in da ne bo v slovenski delegaciji nikogar, ki bi mu lahko zmešal njegove načrte, to tembolj, ker je vedel, da je njegov najnevarnejši nasprotnik dr. Ivan Tavčar odločno odklonil vsako kandidaturu.

V teh prijetnih upih, ki so ga navdajali s sigurno zavestjo, da mu ne bo nobeden slovenski napredni poslanec več mešal štrene v parlamentu, je zadel Šusteršiča vest, da je dr. Tavčar dobil enakovrednega naslednika, kakor strela iz jasnega neba. Župan Hribar v državnem zboru!

Šusteršič se je mahoma zazrl na razvalinah ponosnih svojih nad, saj je spoznal takoj, da je dobil z županom Hribarjem, čim pride v parlament, nevarnega tekmeča, ki uživa ne samo v vseh slovenskih, nego tudi v vseh slovanskih krogih toliko ugleda in simpatij, da mu lahko postane skrajno nevaren vsaj v toliko, da izolira njegov vpliv na najožje njegove slovenske pristaje.

Šusteršič, ki že leta in leta sanjari o absolutnem svojem gospodstvu na slovanskem jugu, je bil zadet v živo

in na shodu v „Unionu“ je zarjovel kakor ranjeni lev, ki ga je zadela smrtna pišca.

In od tistega časa grme nevzdržna klerikalni topovi in iz njih žrela se vsipajo granate najdebelejšega kalibra proti naprednemu kandidatu.

Toda papirnate baterije, ki bljujejo ogenj in žveplo iz „Slovenčevega“ uredništva, ne grme toliko v to, da bi pasarju Kregarju pripomogle k zmagi, kakaj Šusteršiču je itak vseeno, ako ima enega podrepnika več pri sebi ali ne, saj je sam izjavil, da je postranska stvar, da-li je kandidat sposoben, ker bo itak on delal za vse, — marveč Šusteršič strelja in da streljati na Hribarja z najtežjimi topovi zato, ker se baš njega v sedanjem momentu boji v državnem zboru bolj nego živega hudiča!

Kdor uvaža to neovržno dejstvo, ve po zaslugi ceni klerikalne manevre, spletke in rovarjenja proti Hribarjevi kandidaturi.

Cesar v Pragi.

Praga, 18. aprila. Na nagovor deputacije mestnega sveta, ki je izročila cesarju spomenico z znanimi željami in zahtevami, je cesar odgovoril: Sprejmite moje iskreno zahvalo za vaše prijazna voščila z zagotovilo, da bom interese svoje verne kraljevske prestolnice Prage vedno rad jemal v zaščito. Odredil bom, da se vaše želje preiščejo, ter se jim gotovo po možnosti ugoti, ako se le obdina vda v neizogibne pogoje. Bodite upverjeni, da je tudi moja odkrita želja, bivati čim pogosteje v Pragi, kjer se mi je znova izkazalo toliko vdane ljubezni.

Danes zvečer so priredila češka pevska društva Prage in okolice cesarju podoknico. Peto je nad 1000 pevcev in pevk. Cesar je bil očaran nad umetniško prireditvijo.

Ministrski predsednik bar. Beck je sprejel danes zastopnike nemških društev, ki so zahtevali zakonita sredstva v varstvo narodnih manjšin.

Baron Beck je odgovoril, da je zakonito varstvo manjšin natežji problem, ki se mora rešiti pri svoječasi ureditvi narodnih odnosov na Češkem.

Avtonomni carinski tarif za Ogrsko.

Budimpešta, 18. aprila. Poročevalec o avtonomnem carinskem tarifu posl. Lehne je konferiral danes dolgo časa z dr. Wekerlom. Jutri se začne v gospodarskem odseku razpravljati o samostojnem ogrskem carinskem tarifu. Pred razpravo poda ministrski predsednik vladno izjavo. Minister Kossuth se razprav ne bo mogel udeležiti, ker ga trese huda mralica. Danes se je vršil ministrski svet, ki je trajal tri ure.

Novo ministrstvo v Črni gori.

Cetinje, 18. aprila. Novo ministrstvo se je sestavilo sledeče: Predsedstvo, pravosodje in zunanje zadeve dr. Tomanič; vojno, topniški general Martinović; notranje zadeve Vojvodić; finance Vuković; nauk Plamenac.

Iz Srbije.

Belgrad, 18. aprila. Vesti dunajskih časopisov o protidinastični agitaciji srbskih častnikov so hudobna izmišljotina. Istotako je izmišljena vest, da je dr. Pašić prosil lani za avdienco pri avstrijskem ministru grofu Goluchowskem.

Avstro-ogrski poslanik je obvestil srbsko vladu, da se koncem meseca maja zopet prično trgovinska pogajanja med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 18. aprila. V današnji seji dume sta imela dva kmeta z desnice značilna govora. Ostro sta napadala Poljake in Zide ter zahtevala, naj se veleposestnikom in graščakom odvzame proti neprevisoki odškodnini nepotrebna zemlja ter se razdeli med kmete. Ako bi se temu veleposestniki upirali, prisili se jih

naj z nenavadno visokimi zemljiščinimi davki.

Varšava, 18. aprila. Dvajset oboroženih mož je napadlo postajo Suhe d n j e v. Razdejali so brojavno in telefonsko zvezo, nato pa vlomili v blagajno ter jo odnesli.

Odesa, 18. aprila. V Baku se puntajo mornarji kaspijskega brodogoja.

Petrograd, 18. aprila. Na progi Moskva-Petrograd so začeli železničarji štrajkati. Povsod so pripravljeni vojaški vlaki.

Bolgarski knez in sultan.

Sofija, 18. aprila. Sultan je poslal po vojvodu Meklenburškem knezu Ferdinandu pozdrave in dragoceno vazo. Knez se je sultanu brzojavno zahvalil, nakar je ta odgovoril knezu brzojavno v zelo ljubeznivih besedah.

Sestanek med angleškim in italijanskim kraljem.

Rim, 18. aprila. Sestanek, ki mu pripisuje časopisje toliko politično važnost, se je izvršil včeraj v Gaeti. Da so take vesti pretirane, dokazuje najbolje dejstvo, da sta bila vladarja le 20 minut sama med seboj, nato se je vršil banket, takoj nato sta angleški kralj in kraljica zopet odplula, dočim se je kralj Viktor Emanuel vrnil v Rim. Sprejem je bil demonstrativno najpristnejši. „Tribuna“ piše: „Sestanek v Rapollu, potovanje italijanskega kralja v Atene in sestanek v Gaeti so dogodki, ki dokazujejo plodonosno delovanje italijanske zunanje politike. To dokazuje, da smo na dobrem potu.“

Angleško vojno brodogoja.

London, 18. aprila. V obeh zbornicah se razpravlja o vojni mornarici. V nižji zbornici je državni tajnik Robertson zagovarjal politiko admiralitete, češ, da vojno brodogoja še ni bilo nikoli tako pripravljeno in za vojno sposobno, kakor je sedaj. Anglija si hoče na vsak način ohraniti prvenstvo na morju, in ako poteče mirovna konferenca v Haagu brez uspeha, pridrži si Anglija taka

LISTEK.

Leon Taxil.

Skoraj popolnoma pozabljen je umrl nedavno v vasi Sceaux pri Parizu mož, o katerem je čital pred leti ves svet, ker je provzročil pravcato revolucijo proti katoliški cerkvi in njeni duhovščini ter oboje razkrinkal do nagote.

Ta mož se je imenoval s pisateljskim imenom Leon Taxil, dočim je bilo pravo njegovo ime Gabriel J o g a n d. Bil je sin pobožnih katoliških staršev, ki so ga dali vzgojiti pri jezuitih. Vstopil je pozneje tudi sam v jezuitski red, toda kmalu je izstopil ter šel med framasone. Kot tak je nastopal neizprosno proti katoliški cerkvi ter spisal celo vrsto knjižic, v katerih je smešil sv. pismo, cerkev in duhovnike. Papež ga je slovesno preklel.

Leta 1881. so ga prostozidarji izključili iz svoje lože. Sklenil je maščevanje prostozidarjem, in obenem

papeštvu. Proti zadnjemu se mu je maščevanje izborna posrečilo, ker je predobro poznal praznoverstvo katoliškega duhovništva in slepo zaupljivost katoliških vernikov.

Začel je pisati ravno tako strupeno in bedasto — neverjetno proti framasonom, kakor je poprej napadal katoliško vero. Katoliška armada pa je triumfirala nad „spokorjenim grešnikom“, ki ji je priskrbel toliko dragocenih razkritij o svobodomiselnih. Hinavec se je v vseh svojih spisih skliceval na svojo brezmejno vdanost papežu ter izjavljal, da je pripravljen vsako zapisano besedo preklicati, ako bi ne ugajala nezmotljivemu papežu.

L. 1892. je začel Taxil pisati veliko knjigo „Hudič XIX. stoletja.“ Tu je pripovedoval o zvezi med hudiči in prostozidarji take reči, da bi jih nihče ne bil verjel niti v najpraznovernejši dobi srednjega veka. Toda katoliški verniki so njegove bajke na priporočilo višje duhovščine pokirali za pristno razodetje. Pripovedoval je, da prostozidarji v svojih ložah obdčujejo direktno s hudiči, ki se jim mora

vsak član pri pristopu zapisati s dušo. Tudi je dokazoval, da je vsak prostozidar pravzaprav morilec. O tem je pisal: „Preden postavne kdo framason, peljejo ga zavezanih oči v veliko sobo, kjer leži na tleh zvezana, popolnoma obrta ovca. Kandidat potiplje žival, a zraven ovce skriti mož posnema vadihovanje zvezanega človeka. Novincu nato zapovedo, naj prebode z bodalom zvezanega, ki je izdal tajnosti reda. To izpolni ukaz, in s tem si je obremenil vest, da se ne upa več zapustiti lože, ako bi tudi rad.“

Nadalje je pripovedoval, da prihajajo k sejam Luter, Voltaire in sam gospod Lucifer. In še polno drugih, grozovitih stvari je popisal, ki se gode pri tem shajanju. Napisal je teh fantastičnih bedastoč več tisoč strani. In da si je veljala knjiga 24 frankov, rasprodalo se je v prvem natisu 100.000. Glasilo francoskih benediktincev je priporočilo knjigo takole: „Želeli bi videti to knjigo v rokah vsakega duhovna in večine katoliških vernikov.“

Taxil je postal steber katoliške

cerkve. Pariški nadškof ga je slovesno sprejel nazaj „v naročje edino zveličalne in nezmotljive katoliške cerkve,“ a papež Lev XIII. mu je poslal svoj apostolski blagoslov. Visoki katoliški dostojanstveniki pa so se kar trgali za zaupnost učenega katoliškega pisatelja.

Vse to je Taxila bodrilo, da si je izmišljal vedno bujnejše bajke po geslu „mundus vult decipi, ergo decipiat.“ Vedno bolj so se množili njegovi spisi o prostozidarjih in njihovih zvezah s hudiči. Taxilu se je pridružilo še več hudomušnih sleparjev, ki so sestavljali s njim neverjetne bajke. In vsi so sijajno živeli od katoliške neumnosti. Papež je v svojih okrožnicah opetovano opozarjal na te spise škofo in duhovnike.

Vrhunec Taxilovih laži pa je bila neka mis Diana Vaughan, ki jo je predstavljala svetu kot bivšo pravcato nevesto hudiča Asmodeja. Kot taka je vedela povedati vse podrobnosti: „kako se prostozidarji shajajo s hudiči v orjaškem peklenem tempelju v neki skali pri Gibraltarju.“ Kaj čuda, da je katoliško duhovništvo imelo ve-

liko veselje nad spreobrnjeno hudičovo nevesto. V cerkvi „Sacre Coeur“ v Parizu so prirejali v ta namen velike svečanosti. Kardinal Parocchi je poslal Diani papežev blagoslov, a po cerkvah so se vršile zahvalne maše. Diana je vodila veliko korespondenco z najvišjimi cerkvenimi dostojanstveniki, ki so jo v svojih pismih častili kot svetnico. Vsa pisma ji je seveda narekoval Taxil.

Svojega zapuščenega ženina je opisovala sledeče: „Jezdi na pošasti, ki je podobna levinji, le da ima krokodilov vrat in rep ter oslovski ušesa. Njen dragi Asmodej je imel gosje noge, netopirjeve peruti, dolg tanek rep in tri glave (To je bilo poljubov!). volovsko, ovčjo in kronano človeško glavo, iz katere je bljuval ogenj in žveplo. Pačila so ljubčkovsko glavo oslovski ušesa. Tudi je Taxil v omenjeni svoji knjigi priobčeval slike hudičev „tako, kakor se navadno prikazujejo“ s gosjimi nogami, kravjim repom, opčimi rokami, netopirjevimi perutnicami itd. Nikoli ni posabil hudičevih glav okrasiti s oslovskimi ali volovskimi ušesi, s čimer je hotel

sredstva, ki zagotovi njenemu brodomu tako prvenstvo. — V višji zbornici je dokazoval lord Ellenborough, da Anglija mora pomnoževati svoje vojno brodomu po programu, sicer je Nemčija prehitela. Prvi lord admiraltete Tweedmouth je odgovarjal, da meri politika admiraltete v prvi vrsti na princip: Anglija si mora ohraniti nadvlado na morju brez ozira na stroške. V začetku leta 1909 bo imela Anglija devet novih velikih vojnih ladij, kakršnih nima nobena druga vesela niti ene ne.

Gledališka sezona 1906-7.

(Poročal intendant Friderik Juvančič na občnem zboru „Dramatičnega društva v Ljubljani“ dne 13. aprila t. l.)

II.

Ves ta razkošni repertoar in obilica sredstev, s katerimi sem ga mogel izvrševati, polnila sta mi srce z radostjo. A kaj je to v primeri z veseljem, katero so mi ves čas mojega poslovanja delale gotove struje nadebudne naše kritike! To ni bila več vestnost, to je bila požrtvovalnost, s katero so se zavzemali nekateri gosposdji, kojih imena se bodo na veke blestela v zgodovini naše publicistike, za slovensko gledališče in — odpustite, ako sem premalo skromen — tudi za moje osebo. Nič več ni bilo čutiti iste letargije, ki je bila označevala O. Wildea svetovnoznano „Salomo“ s petimi vrsticami, ne letos so se pisale o čisto navadnih burkah cele strani, tako da so se rodoljubi z dežele po pravici začeli pritoževati in da so jeli dvomiti o nepristranosti gotovih uredništev. V začetku je pečala gledališka kritika večidel s predstavami. Šele pozneje so se spomnili nekateri gosposdji recenzenti tudi mene in so začeli stavljati moje osebo čisto po nedolžnem tako v ospredje, da so pri tem skoro na kritiko pozabili. Pisal je pa vsakdo izmed njih, kakor je znal in mogel, kakor mu je bilo dano: das Ochslein brüllte, das Kindlein schrie, die heiligen drei Könige sangen! Ampak koncert smo pa le imeli, in to je že nekaj, če imamo pri nas koncert.

Spodetka sem bil hotel vse zadovoljiti. Toda zgodilo se mi je, kakor tistemu mlinarju in njegovemu sinu z osličkom. „Razklenjenih oči pride ubogi naš narod v hram umetnosti, da vidi to, kar je lepo in veličastno — piše prvi — in kaj se mu poda: burko!“ Drugi pa pravi: „Naše gledališče je preresno, prežalostno; naj bi zarajala v niem vesela muza!“

Kaj sem torej hotel? Začel sem hoditi svoj pot. A to jim zopet ni bilo prav. „Mi smo zato tu, da se nas rešpektira!“ In ta je začel trdit, da Molière nikoli ni bilo, oni pa je izumil prečudno pravljico o dejanju in nehanju G. Hauptmanna ter zahteval, da mu vse do pičice verjamem. „Potopljenci zvon“ spada v ono dobo Hauptmannove dramatične tvorbe, ko je že zapustil naturalistične ceste in krenil na mistične steze“ piše posebno učeni moj prijatelj. Drznil sem si misliti: V katero vrsto „tvorbi“ pač šteje ta gospod „Voznika Henschla“ in „Berndovo Rozo“, ki sta oba nastala po „Potopljenem zvonu“? In ker sem tak mislil in se prav nič nisem brigal za nadaljna izvajanja gospoda „kritika“, rekli so, da je „moja“ sezona umrla, da je mrtva! „Konec je slovenskega gledališča. Amen!“

In brez se je našel rapsod, ki si je stavil naiogo, opevati mojo slavo. Pesem „Revčka Andrejčka“ bi mu

bila dosti bolj pristojala. Domislil si je „Utve“, „Treh sester“ in „Čretna vega vrta“ Rusa Čehova. Vse to naj bi jaz kar iz rokava stresel in pa Goethejevega „Fausta“ in posluhu. To vendar ni nič! In kaj bi ne prevzel bršče Sofoklejeva „Antigone“ (dasi je to že „zastarela“ stvar), saj intendant ima časa dovolj?

Jaz pa nisem hotel. In kar nisem hotel, so rekli, da sem len, da nič ne delam. „Kaj sploh hoče ta intendant? Saj nima nobenega programa! Kako je sploh mogoče, da je postal intendant, ko nič ne uboga?“

Odgovor sem jim ostal dolžan do danes. Nocoj pa Vas prosim, gosпода, da mi dovolite povedati, kaj sem hotel in želel. Sicer je dolgočasno razvijati svoj program post festum, toda Francoz pravi mieux vaut tard que jamais. In saj Vam je znano, da sem „francooski intendant“.

Da Vam svoje stališče napram slovenskemu gledališču pojasnim, treba mi bo seči za ped časa nazaj. Predlanskim me je po dolgih letih zanesla noga v naš Talijin hram in igrali so ravno že omenjeno „Salomo“. O vtisku, ki ga je lepa ta stvar napravila name, ne bom pripovedoval, samo toliko Vam hočem izdati, da sem občutil nekako posebno zadostje, ko so tistega preroka v vodnjaku obglavili, kajti pokvaril mi je bil ves večer s svojim jezikom in s svojo igro.

Sklenil sem, da slovenskega gledališča ne bom preveč poselel. Vendar me je kazniva zvedavost gnala nedolgo potem v opero. Pela se je „Pikova dama“ in sicer dobro. Toda kdo popiše moje začudenje, ko priložnosti v medigri mesto nežnega Pluta pravi pravcati podzemeljski Pluton, opravljen kakor v Offenbachovi opereti, na oder. Francooske pastirske igre pa so igrali v grških kostumih.

Ker sem tuptam zinil besedo o teh sicer neznanih stvarih, izvedelo se je, da se za gledališče zanimam. Kmalu potem sem bil voljen in absentia v odbor.

Misleč, da je moja dolžnost v odboru delati, nisem molčal in sem omenil marsikaj, kar mi ni bilo po volji, kakor sem še danes mnenja, da nam prav nič ne hasni postavljati Potemkinove vasi po našem odru ali pa loviti slepe miši. Toda lepo sem bil naletel! „Vi ste začelnik, gospod, idealist, mi imamo pa resnično gledališče!“ — me je poučil tedanji vodja intendant. Ker pa še nisem miroval in sem se o priliki vprizoritve „Ruslana in Ljudmilo“ celo drznil trdit, da Varjagi niso bili iz Varšave doma, provzročil sem težko krizo. Nič več ni bilo treba nego malo cikniti na to, da ima Cankar, ki je prav takrat častil Krpanovo kobilo v „Naših Zapiskih“, morebiti prav — in gospod Govekar je odstopil, jaz pa sem bil morančeno zavezan nadomestiti ga.

Zdelo se mi je, kakor da sem stolpil v kaos ali pa na havarirano ladjo. Kamor sem se obrnil: nič. Garderoba brez inventarja, knjižnica brez kataloga, rekviziter brez rekvizit itd. S težavo sem spravil gori orisani repertoar skupaj ter se lotil dela. Nekateri igralci so izpočetka težko prenašali obsežnejše nadzorstvo pri skušnjah, pozneje pa so se mu privadili. Z gospodom profesorjem Westrom, ki je prevzel med sezono marsikatero meni pripadajočo breme na svoje rameni, za kar mu bodem vedno hvaležen, sva posvetila največjo pozornost osobito drami, ker leži v njej vsekar budočnost slovenskega gledališča. Takozvane bralne skušnje so se preustrojile tako, da so sodeujoči člani pod nadzorstvom prof. Westra ali pa mojim vedno dobili natančno sliko dela, katero se je

imelo predstavljati, kar je bilo posebej v jezikovnem oziru potrebno, ker so mnogi naših igralcev tuji. Glavne vloge sem predelal mnogokrat: „Nadomestni tudi doma, tudi v se je govorila, kolikor je to v kratkem času sploh mogoče, izpili in da se je govorilo na slovenskem odru slovensko. Jezikovna spaka, kakor „kunt“, „gmah“ itd., ki so bile prej v navadi ter so dajale pri različnih „narodnih“ igrah glavni povod smeju, ki pa nimajo s narečji in s humorjem nič opraviti, sem strogo prepovedal, dasi so jih nekateri igralci in tudi del občinstva lažko pogrešali. Nobenega doma ni, da bodi dobro gledališče učinkovito za narod tudi v jezikovnem oziru.

Izrek „nemo propheta in patria“ nima nikje tolike veljave kot pri nas. Domače igralске moči so se bile povsodi zapostavljale, dasi niso povprečno nič slabše nego tuje. To je bilo posebno pri drami na veliko škodo. Popravljen sem, kar se je dalo, in naglašam, da slovenska drama ne bo dosegla svojega smotra, dokler ne bodo vsi dramski igralci domačini ali pa slovenske popolnoma veščji tuji. Na jezik bode morala v prvi vrsti paziti vsaka bodoča intendantca. V letošnji dramski sezoni so — v prvi vrsti vsled vestnega in marljivega delovanja dramskega osebja — imele največji uspeh sledeče večje igre: „Elga“, „Za narodov blagor“, o katerem delu mi je neki dovitepež pravil, da ga prejšnja intendantca zato ni uprizorila, ker ni vedela, ali naj koncem tretjega dejanja Štuka res ugrizne Grozda v čevlji ali ne, dalje „Beneški trgovec“ (vkljub temu, da je pisal neki kritik, da ni imel opreme, kakršno predpisuje Shakespeare!), in „Potopljenci zvon“.

Pri operi sem gledal v prvi vrsti na to, da se to, kar se uprizori, častno uprizori. Izvanredni efekti se z našimi sredstvi ne dajo doseči. Zato bo opera ostala še dolgo časa nekaj luksusa, ki pravega namena narodnega gledališča ne more izpolnjevati. Letos se je predstavljalo, kakor sem rekel, 13 različnih opernih del, med njimi 4 noviteta. Noviteta je v Ljubljani to, kar se na slovenskem odru še ni predstavljalo. Takih novitet bo pa prej ali slej konec, kajti svetovna operna produkcija je zelo majhna, o čemur se najbolj prepričamo, ako opazujemo število novitet, ki se dajo vsako leto na največjih operah, katero je čisto neznatno. Prav malo je torej na mestu, ako pišejo gotovi „kritiki“, da so opere kakor „Prodana nevesta“, „Lohengrin“, „Faust“ itd., ki so stalno na repertoaru vseh boljših gledališč, „stare“ ali „zastarele“.

Taki so bili moji cilji in smotri. Ni skoraj dvoma, da jih bode morala vsaka bodoča intendantca upoštevati, ako bode hotela v umetniškem oziru kaj doseči. Gledališče bo moralo postati istinito narodno, to se pravi domače. Jezik na odru se bo moral gojiti, domača produkcija vsestranski upoštevati, prevodi pa bodo morali biti pošteni, strokovnjaški, ne pa lahkomiselni in šušmarski. Vse to se da doseči brez velikih stroškov, imeti se mora samo dobro voljo in poznatni jezik. Narodov okus se mora dvigati, kajti greh je apelirati na nizka čustva mas.

Naj se dotaknem končno še gospodarske strani našega odra. Gotovo je, da je dobro gledališče vedno dražje nego pa slabo, cirkusi nimajo skoro nikjer deficitov. Vendar je dobri finančni uspeh letošnje sezone, ki se je dal doseči v kljub temu, da se je izpregla edino reševalna „Krpanova kobila“, mene samega presenetil. Predstave so nesle brez ložne najemnine 20.000 kron, torej tisoč kron več, nego se je bilo postavilo v proračun. Deficit pa znaša 5000 kron, torej skoro tisoč kron manj, nego je napovedoval proračun. Pri tem pa treba opomniti, da se je plačalo letos nad 1500 kron lanskega dolga za garderobo in se je tudi za lanski repertoar postavilo v letošnji račun 1400 kron stroškov. Vseh starih dolgov pa pri vsi varčnosti seveda v petih mesecih ni bilo mogoče poplačati, posebno ker se je od gotovih strani delalo z največjim pritiskom na to, da se finančni uspeh letošnje sezone onemogoči. Vsak hip so kursirale po mestu vesti, da je za to ali ono predstavo hiša že razprodana, samo zato, da občinstvo ni hodilo več po vstopnice. Tudi proti gotovim igram se je integriralo na nečuten način. Z abonentom istotako ni bilo vse v redu. Ker imamo le sezonski abonentment, je pravzaprav odgovod sredi sezone izključena, kajti cene so v abonentmentu znatno nižje. Če je pa ta navada že tako ukoreninjena, da se ne da odpraviti, naj bi abonenti vsaj pravočasno javili svoj odstop. Tako pa se je zgodilo, da blagajna 7. februarja, o priliki 2. gostovanja Borčnikovega, popoldne še vedno ni vedela, kateri sedeki ostanejo abonirani, kateri ne. Tudi prodaja aboniranih sedešev naj bi bila izključena, predno ni vsa

ostala hiša razprodana. Gledališče najno potrebuje saupne osebe v podobni plačane uradnika, ki bi bi ves dan v gledališču, ki bi vodil dnevne račune, nadzoroval knjižnico in garderobo in bi bi bil pooblaščen odboro verna blagajnik in intendant, ki bi ga vsak dan nadzoroval. Brez take osebe je vsako gosposdstvo jalovo in se ne da s potrebno natančnostjo urediti. Društveno pramočenje naj se čim prej, vsekako še v tekočih počitnicah, inventarizira. Vse to stori med sezono ni bilo mogoče, velika škoda pa je, da se ni še prej zgodilo.

Vojško godbo bo treba prej ali slej nadomestiti s civilno. Morebiti bi se dala ljubljanska „Društvena godba“ v to svrhu primerno reorganizirati. To bi ne bilo tako neizvedljivo, kakor nekateri mislijo. Nemško gledališče je pripravljeno nositi polovico stroškov. Tukajšnji glasbeni zavodi bi stvar gotovo tudi podpirali.

Ako še omenimo, da je dobra dramatična šola v Ljubljani najno potrebna in da bi se za to stvar lahko vsaj deloma tudi zanimala naša „Glasbena Matica“, sem povedal vse, kar sem si bil povedati namenil. Dal Bog, da bi se skoro našla sredstva in dobri ljudje, ki bi pomogli našemu odličnemu umetniškemu zavodu do končne popolne zmage in sigurne eksistence. S to željo sklepam svoje poročilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. aprila.

— **Ljubljanske občinske volitve** so bile danes končane z volitvijo I. razreda, v katerem je 751 volilcev. Oddanih je bilo 223 glasov. Izvoljeni so bili narodno-napredni kandidati, in sicer so dobili gg. Josip Lenčič 217, Ilija Predovič 207, dr. Karel Triller 211 in Ubald plem. Trnkóczy 217 glasov.

— **Shod narodno-naprednih volilcev v „Mestnem domu“** priredi „Slovensko društvo“, na kar opozarjamo vnovič, v nedeljo, 21. t. m. ob desetih dopoldne. Na shodu bosta govorila narodno-napredni kandidat za Ljubljano gospod župan Ivan Hribar in deželni poslanec in odbornik gospod dr. Ivan Tavčar. Predmet obeh govorov so državnozbornske volitve. Narodno-napredni volilci, pridite na ta shod v čim največjem številu, da pokažemo, da v napredni Ljubljani ni tal klerikalnim spletkam. Šusteršič je na nedeljskem shodu podlo in brezstidno napadal narodno-naprednega kandidata župana Ivana Hribarja, somišljeniki, prihitite v čim največjem številu na nedeljski shod v „Mestni dom“, da pokažete javno, da Vas nizkotni napadi s strani človeka, kakor je Šusteršič, ne morajo omajati v zaupanju v narodno-naprednega kandidata!

— **Našim somišljenikom!** Volilni imenik za državnozbornske volitve v mestni skupini ljubljanski je že teden dni razporejen na splošni vpogled. Naglašali smo že, da je ta volilni imenik pomanjkljiv in da je iz njega pomotoma izpuščen marsikateri volilec. Pozivljamo torej vnovič svoje somišljenike, naj se zanesljivo prepričajo, da-li so vpisani v volilni imenik; v slučaju, da bi bili izpušeni iz imenika, naj nemudoma vložijo reklamacijo, ki mora biti opremljena z rojstnim listom, s potrdilom avstrijskega državljanstva in s potrdilom enoletnega bivanja v Ljubljani. Ako reklamant nima rojstnega lista, ga dobi brezplačno pri župnem uradu onega kraja, kjer je bil rojen; potrdilo o avstrijskem državljanstvu izda onim, ki so pristojni v Ljubljano, mestni magistrat ljubljanski, vsem drugim pa dotično okrajno glavarstvo, kamor so pristojni. Potrdila o enoletnem bivanju v Ljubljani se brez izjeme dobe na mestnem magistratu. Naglašamo vnovič, da so vse listine, ki se rabijo v volilno reklamacijske svrhe, proste vsake pristojbine. V reklamacijskih zadevah daj se brezplačno vsa potrebna pojasnila odvetniška pisarna dr. K. Trillerja in dr. Fr. Novaka. Klerikalci in socialni demokrati so že vložili celo vrsto reklamacij, dočim se naši somišljeniki, izmed katerih jih je tudi mnogo izpuščenih iz volilnega imenika, razmeroma prav malo brigajo za reklamacijske postopanje. Uvaževati je, da je za nas

vsak glas velike važnosti, zato je vsakega somišljenika sveta dolžnost, da pazi na to, da se nam niti en glas ne izgubi! Na delo torej, somišljeniki! Volilni imeniki so razporeženi samo še do inkluзивe četrtka 25. t. m., in sicer vsak dan od osmih do dvanajstih in popoldne od dveh do šestih. Našim somišljenikom se velika imeniki na oglede vsak dan od petih do sedmih zvečer tudi v uradništvu „Slovenskega Naroda“, kjer se dobivajo tudi za reklamiranje potrebna pojasnila.

— **Kojakom v beli Ljubljani.**

Iz Gornjega Štajerskega nam piše Slovenec, ki od daleč zasleduje naš politični boj: Vsak Slovenec v tujini pozdravlja z radostnim srcem pametno idejo narodno-napredne stranke, ki je postavila za kandidata v državni zbor za mesto Ljubljano prvoboritelja naših bratov na Jugu, župana Ivana Hribarja. Nikoli ne bom živel med svojim slovenskim narodom, ker mi kruta usoda eksistence ne pripušta, ali uverjen bodi, predragi rojak, da sem in ostanem vedno z dušo in telom na tvoji strani. Vsakega, brez ozira na narodnost ali politično mnenje ljubim, samo kranjskih klerikalnih voditeljev ne ljubim. Ne ljubim jih radi tega, ker so ne samo brez značajneži, marveč ker so brezsrčni morilci svojih bratov. S kolovodji kranjske sleparske stranke bomo ravno tako brezsrčno in morilsko obračunali, kakor so oni pri glasovanju v drž. zboru naše brate na Koroškem. Štajerskem in Primorskem brezsrčno izdali na žive dni našemu sovragu. Vse, kar ljubi narod in napredek, proslavlja kandidata Hribarja, samo kolovodje kranjskih klerikalcev, na katere kaže ves zavedni svet s prstom, se gospoda Hribarja boje in begajo s pomočjo dobro plačanih priganjačev nezavedno ljudstvo. V drugih deželah, kjer ljudstvo, ne oziraje se na župnikovo dovoljenje, čita tudi napredne in poučljive časopise, bi takega ožindranega doktorja in izdajalca domovine, ako bi se drznil nastopiti kot vodja kake stranke, polili z gnojnico in ga postavili na solnce. A žalibog, naši rojaki so preverni in nezavedni in pustijo tega ožindranca na krnilu. Še celo tujim, na sovražnim narodom se gabi, ako kdo kaj omeni o znanem doktorju. Takrat pravijo: „Das muss ein echter G.... sein.“ Tudi soc. demokratje kranjski so izjema, kajti le edino ti v celi Avstriji so zmogni podpirati klerikalnega trobentača. Kranjski klerikalci dobro vedo, kaj jih čaka po Hribarjevi izvolitvi, zato se Hribarja boje, ker vedo, da ima zdravo in bistro pamet ter dobro srce za svojega rojaka; dobro vedo, da je g. Hribar sejalec procvita in napredka in da bo njegovo seme padalo na rodovitna tla. Ožindrani doktor še vreden ni imenovati imena Hribar, kaj šele o njem zaničevalno govoriti! Mastno plačani kolovodje kranjske klerikalne druhali hočejo preganjati in blatiti neomadeževanega moža. Tak človek, kateremu je poslanec Stein v državni zbornici očital in dokazal ostudne pregrehe, zamore nastopiti samo še pri kranjskih klerikalcih. Kaj takega se nam mora gabit. Odajte ga na Zabjek! Hribar pa naj živi tako dolgo, dokler se mu ne posreči vse naše ubogo, šenezavedno ljudstvo rešiti iz klerikalnih krempeljov. To mu želi nešteto zavednih Slovencev v tujini!

— **Klerikalne laži.** Klerikalci so znani kot nedosegljivi mojstri v kovanju lažnivih dopisov, ali kar počnejo v sedanjem volilnem boju, pa presega vse meje. Ne izide „Slovenec“, da bi v njegovem „volilnem boju“ ne mrgolelo največjih laži, in nehoti se nam vsiljuje domnevanje, da se lemenatarji ne uče drugega vsa štiri leta, ko vaditi se v zavitem in lažnivem poročanju. Tako poroča „Slovenec“, da je shod v Sv. Vidu nad Cerknico trajal četrt ure in je bilo navzočih le 30 poslušalcev, ko je vendar resnica, da je shod trajal poldrugo uro in bilo do 100 udeležnikov. Na shodu v Begunjah pa je videl klerikalni poštenjakovič le 40 oseb, dočim jih je bilo gotovo najmanj 120. Napredne somišljenike prosimo, naj vsako

najbrž namigniti na svoje katoliške protektorje in „bravce.“

Mis Vaughan pa je še posebno razveselila cerkvene dostojanstvenike in jezuite, ker je priskrbel lastno-ročne podpise raznih hudičev, med temi tudi poglavarja vseh hudičev, Bitruja. Ta podpis obstoji iz čudno zavutih kaveljnov, vil, sulice, trobente, petelina itd. za manuproprija je imel čedno nebeško strelco. Vse to se je bralo latinski „Sanctus Daemon Primarius Praeses.“

Jezuitsko časopisje je triumfiralo, češ, Diana je vsem protivnikom sv. očeta temeljito strgala krinko z obraza. V zahvalo jim je podarila kos repa hudiča Asmodeja — kos levje kože.

Sicer se je oglasil pri papežu vikar iz Gibraltarja, ki je zatrjeval, da tam ni nikjer hudičevega tempe-lja, tudi neki francoski škof je skušal papeža prepričati, da na Francooskem nihče ne pozna čudne spreobrnjenke Vaughan, toda papež je rajši verjel Taxišu in njegovi Diani. V raznih okrožnicah je potrjeval papež vse to blazne sleparije.

Končno pa je bilo Taxišu samemu slepariji dovolj, zakaj svoj maščevalni namen je dosegel v polni meri. Na shodu v Parizu leta 1897 je odkrito povedal, da je navidezna mis Vaughan navadna brezposelna guvernantka, ki jo je najel za mesečnih 150 frankov, da mu je pomagala širiti nauke. Izpregovoril je sarkastično: „Ljubi moji, nikar se hudujte, imel sem vas vse za norce. Hotel sem le svetu pokazati, kaj je vse mogoče v katoliški cerkvi, ki se ponaša, da ima nezmotljivega poglavarja.“ Po 12 letih sleparstva je bil to grozovit curek na razgrete katoliške možgane. Papež Lev XIII. je izrekel nad njim veliko prokletstvo starega, srednjeveškega, nad vse strašnega stila. Toda Taxiš je sprejel prokletstvo hladnokrvno brez škode, kakor je sprejel pred leti papežev blagoslov.

Začel je zopet pisati pamflete proti veri, toda nihče se ni dosti več brigal za njegove spise. Saj je bila Petrova skala že itak tako omajana, da tega udarca nikoli ne preboli.

klerikalno laž javnosti osvedoči, da se spozna ta korumpirana družba v pravi laži. Prehlicano slabo mora biti za klerikalne kandidate-podrepnike, da si ne morejo z drugim pomagati, ko z lažnimi poročili.

— **Žitnikov shod iz hri in petelinev.** Iz Gorenje Vipavske doline se nam piše: Čakali smo, pa nismo pričakali poročila o shodu, katerega je obhajal g. Nace žitnik dne 7. t. m. v Šentvidu nad Vipavo. Res ni bil bogsgigavdi kaj glede števila udeležencev in glede njih političnega obzora. Ako smo prešteli vsa bitja, ki so taval po dvorišču g. Pr., ženske in otroke, kure in peteline, ki so posedale po ograjah in brskale po gnojščih okrog tega dvorišča, nismo prišli do števila sto. Glede razuma pa gotovo ne do števila tri. In vendar je bil ta shod zanimiv vsled truda in razburjenosti, katere sta naganjala g. Naceta, da je razgrajal celi dve uri; tako se je bil izdelal, da proti koncu že ni imel več glasu in je bilo njegovo obličje in njegovo vedenje bolj priložno jezuitu, kateri plaši svoje nevedne poslušalce s hudičem, ki se bo zdajpazdaj prikazal med in nad njimi, kakor človeku, ki razlaga poslušalcem kak politični program. Ne moremo reči, ali se je nam bolj smilil ali bolj studil ta človek pri koncu svojega razkladanja. Bistvenega ni povedal nič, obetal je dosti in po željeznici se je v svojih domišljijah vozil po vseh kotih vipavske doline in iz nje pa po vseh stezicah, ki peljejo iz doline bodisi na Kras bodisi na Piško. Ako se uresniči Nacetove domišljije, bo gotovo pomanjkanje konduktarjev, na kar bi slavno vladno že zdaj opozorili. Po našem merodajnem mnenju je Naceta najbolj to razburilo, da ga od veljavnih in sploh moških oseb ni nihče prišel poslušati in da so mu njegovi naganjalci, posebno „nesebični“ (?) Uršič in zamašeni Demšar dekorirali shodni prostor s kurami in petlini. Še kaj pridite, gospod Nace, ampak prinesite seboj knjižico ali kakor pri nas pravijo bukvice. Pri nas gre sedaj, odkar nas je pobožnost prevzela, vse na bukvice. Ne samo moko, kavo, sladkor, cikorio itd., ampak tudi jed in pijačo dobijo na bukvice pri naših klerikalnih prodajalcih, ki s tem niso samo olajšali promet, ampak pripomogli tudi ženskam in celo otrokom, da dobijo, ko imajo bukvice v rokah, tudi kak boljši prigrizljaj in merico dobrega vinčka na podlagi vere in dostojnosti. Take družinske bukvice so res praktična upeljava, ki nadomestujejo farske konsume in imajo še veliko prihodnost, kajti kakor čujemo, se bodo že v prihodnjem občinskem zboru postavil predlog, da se v te družinske bukvice za prihodnost potrjuje tudi opravljanje velikonočne spovedi, kar bo gotovo velik napredek za statistike, katerim bo po teh bukvicah domalega odprt ves družinski razvoj, posebno ko se bo vpisavalo vanje tudi to, kako so romali rep za repom iz hleva in nazadnje še hiša in svet v naročje farske posojilnice. Doktor Nace, denite bukvice v žep, pa še kaj pridite. Potrjen vam bo tudi prvi shod in smelo okrasite bukvice s kokiši in petlini, za druge okraske bo pa skrbel župan, ki je polovil že vse muhe, kar jih gre na med in sladke besede. Dokler bo imelo ministrstvo denar za Šusteršiča in Šusteršič tega za farska podjetja, ne bo omagal naš Uršič, ki je tako zmogel, da brez kontrole vodi hranilnico, vinarsko zadrugo, razdeljuje vinograde in skrbi tudi za to, da njegovi podrepniki in njihove prefrigane babnice dobro uspevajo po vinarskih v bukvicah. „Zrno do zrna pogača, vinareček za vinarečkom naredi bečar.“ Nace, gorenji del Vipavske doline je tvoj; ne rečem dvakrat, da se ne bomo naveličali svetega Vida in svetega Nace z bukvicami v rokah ter stoječ na kurniku bo naš patron.

— **Iz sodne službe.** Pred kratkim smo poročali, da je sodni kancelist g. Josip Mohorčič premeščen iz Kranja v Lož in da pride na njegovo mesto podčastnik g. I. Sajovic iz Šenčurja. G. Mohorčič nam sedaj naznanja, da on ni premeščen v Lož, ampak še ni določeno, kam pojde, g. Sajovic je pa zdaj sodni kancelist v Metliki.

— **Večjašne vesti.** V pokoji je šel nadporočnik Avg. Seemann pl. Senahorst ter se naseli v Ljubljani. Začasno je upokojen stotnik K. Palme, ki se tudi naseli v Ljubljani. K 17. polku sta premeščena nadporočnika J. Negri pl. Montenegro in Herman Wasmer.

— **Jutrišnji izredni občni zbor „Družinskega društva“** se vrši, kakor se je že objavilo, v restavraciji „Narodnega doma“ in se prične ob 1/9. zvečer. Pričakovati je obilne udeležbe. Treba je voliti odbor in zasnovati akcijo za finansiranje slov. gledališča. Gg. društveni člani in sploh vsi, ki se resno zanimajo za obstanek slovenskega gledališča, naj jutri nikar ne izostanejo, če, da bodo že drugi vse poskrbeli. O takih prilikah pride v poštev vsak glas, vsak pameten nasvet.

— **„Kmetaka posejilnica ljubljanske okolice“** je naklonila „Društvo slovenskih književnikov in časn. karjev“ 100 kron. Društvo se za to velikodušno darilo iskreno zahvaljuje z željo, naj bi se tudi drugi denarni zavodi spominjali tega eminentno humanitarnega društva.

— **Zveza vseh avstrijskih medicincev** se snuje na Dunaju. Konci tega leta se skliče tja kongres medicincev.

— **Zadruga krojačev itd. v Ljubljani.** Jernej Ložar, krojaški mojster in krčmar v katoliškem „Rokodelskem domu“ nam je poslal tale popravke: „Sklicujoč se na § 19. t. s. zakona z dne 17. dec. 1862 dr. zak. št. 6 ex 1863, zahtevam z osirom na notico „Zadruga krojačev, krojač. klobočarjev in krznarjev v Ljublj. ni“, objavljeno v 86. št. Vasega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in s istimi črkami nastopni stvarni popravek: Ni res, da sem prijemal zastopnika obrtnikov v trgovski zbornici, pasarja Kregarja in krojača Globelnika, naj bi tam kdaj usta odprla za obrtni stan, res pa je, da sem poudarjal, da je naša krojaška zadruga lahko ponosna, da ima v svoji sredini dva člana, ki sta v trgovski zbornici, t. j. Kraigherja in Globelnika, a da radi umazane konkurence ondi ne odpreta ust.“ — Da ta popravek ne odgovarja resnici, se pač samo ob sebi razume, saj je popravek skovalo zloglasno „Obrambno društvo“. In če se uvrstuje, da je Ložar krčmar v „Rokodelskem domu“, kjer ima glavno besedo „epiritus agens“ popravkarskega društva, si vsakdo lahko misli, kako je nastal ta popravek in v koliko odgovarja resnici. Factum je, da je na obnem zboru krojaške zadruge napadel klerikalec Ložar zastopnike v trgovski in obrtni zbornici, in tega dejstva ne utaji noben popravek, zlasti če je skovan na komando!

— **Kranjsko-primorsko gozdarsko društvo v Ljubljani** razpisuje vsled sklepa XIX. javnega shoda dne 7. julija 1896 10 premij po 20 ali po 40 K za uspešno pogozdovanje goličav kmetškega posestva pod sledečimi pogoji: 1.) Pogozdovanje mora biti leta 1905. ali 1906. izvršeno ter mora pogozditev obsežati najmanj 056 ha = 1 oral. 2.) Vrsto lesa in sadik izbire si lahko posestnik po svoji volji, samo morajo biti sadike za krajevne razmere ugodne; nikakor pa ne sme dajava med sadikami več kot 150 m obsežati. Posestniki, kateri hočejo za premije prositi, morajo svoje prošnje najdalje do konca junija t. l. pri kranjsko-primorskem gozdarskem društvu v Ljubljani vložiti, ter v njih navesti politični okraj, davčno občino, številke parcel in približne ploskovne mere pogozdenega zemljišča. Pogozdovanje prosilcev pregledovalo in presodilo se bo v jeseni 1907. leta, morda nastali pomanjkljaji pri pogozditvi se lahko spomladi rednega leta popravijo. Premije priznava in prisoja predsedništvo omenjenega društva, ter bo ono dovoljevalo premije ali pa v gotovih slučajih tudi samo priznala in pohvalna pisma razdeljevalo.

— **Iz deželne vinske kleti v Ljubljani.** V pojasnilo na razna vprašanja, zakaj se več ne vrše vinke pokušnje v tukajšnjih deželnih vinskih kleti pod kavarno „Evropa“, javimo, da se je moralo to nekaj časa opustiti, ker vsled dolgotrajne hude zime ni bilo mogoče dobiti zaželjenih vinskih vzorcev. Sedaj pa je dospelo 15 novih vzorcev, in sicer rulanec, silvanec, zelen, karmenec (izvrstno črno vino), beli burgundec, črna tičina, črnina, sladko dolensko vino in druga vipavska in dolenska vina, vsled česar se klet jutri, v soboto, zopet odpre ter bo zvečer od 8.—10. ure javna vinska pokušnja po dosedanjih običajih. Preskrbljeno bo tudi s mizami jedili. Med dolenskiimi je tudi vino iz Sv. Večera v litijsko-šmartinski občini; last g. Jenka iz Litijske. Pri tej priliki izvedo kupci in drugi zainteresirane natančne naslove raznih vinskih producentov, ki imajo

še kaj lastnega pridelka naprodaj. Pripomnimo, da je cena vina sedaj povsod postokoliša.

— **Regata na jezeru v Opatiji.** Regata na jezeru v Opatiji je bila v Bisoviku je jesilo, ker mu je lansko leto sodišče zaradi neprilicnosti postavilo ovrh. Dne 17. t. m. je med 9. in 10. uro dopoldne prišel pijan domov. Njegova žena ga je vsled tega očela, kar je moža tako vjelo, da je skočil proti nji s odprtim nožem, grozeč, da jo mora razrešiti. Ženi se je posrečilo pobegniti, zato se je hotel Drakaler smrti nad svojo hčerjo, ki je prala v kuhinji. Tudi tej je grozil s nožem, a tudi ta mu je ušla. Šel je nato v svojo spalno sobo in se zaklenil. Okoli treh popoldne sta se slišala iz sobe dva strela. Žena in hči, ki sta imeli opraviti v bližini hiše s drugimi pericami vred s perilom, sta šli gledat, kaj da je. Ker sta pa videli Drakalera pri odprtem oknu, sta se vrnili k delu. Drakaler se je podal na to na podstrešje in zopet sta se slišala dva strela. Po kratkem presledku so videli perice bvigati plamen iz podstrešja. Domača požarna bramba je bila takoj na kraju nesreče in je hitro vdušila požar, vendar se ceni škoda na 500 K. Može so našli Drakalera na slami ležega, in sicer poleg gorečega sena. S silo so ga morali odvesti s podstrešja, na glavi je imel rano. Našli so pri njem s štirimi praznimi in dvema polnima patronama nabiti samokres ter petrolejsko steklenico. Gotovo je Drakaler pred streljanjem polil seno, potem je pa zažgal. Orožniki so odvedli Drakalera k sodišču, od tamkaj so ga pa oddali v tuk. dež. bolnico, da mu odstranijo kroglo iz glave.

— **Pozor, turisti in izletniki!** Ker so v revirju Medvode divji prešiči napravili obilno škodo, priredi lovsko društvo Hubertus z mejaši v svojem lovišču lov na te škodljivce. Opozarjajo se torej turisti in izletniki na nevarnost na poti od Toškega čela proti Sv. Katarini, ker tam lahko padajo krogle, izstreljene iz pušk 21. t. m.

— **Rediteljski večer** priredilo šolsko vodstvo v Izlahah okraj Litija dne 21. t. m. popoldne ob polu 4. uri v salonu medijskih toplic, kjer bo predaval učitelj Pelko o vzgoji in g. Lužar kazal s skioptičnimi slikami potovanje po Italiji.

— **Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj** zboruje v četrtek, dne 2. maja t. l., v Podbrezjah ob pol treh popoldne v odnotnem šolskem poslopju. Poleg običajnih točk je na dnevnem redu tega obnega zbor: „Uporaba črtic iz življenja naših pesnikov in pisateljev pri jezikovnem pouku“, predava g. Makso Pirnat, o. kr. gimnazijski profesor.

— **Okrožno sodišče v Novem mestu** je vzklic g. dr. Slanca v tožbi z notarjem g. Hafnerjem zavrnilo in potrdilo prvo sodbo, s katero je bil g. dr. Slanc obsojen na 100 K globe.

— **Okrajni cestni odbor novomeški** je izvolil dne 16. t. m. soglasno zopet g. Josipa Zurca, župana in posestnika v Kandiji, svojim načelnikom.

— **Kmetaka posejilnica in hranilnica v Sv. Kriku pri Kostanjevici** je začela posloovati 6. maja 1906 ter imela do konca leta, torej v 8 mesecih 313.495 K 62 h prometa. Klerikalni mogotci, posebno pa Kerinova posojilnica so z najgršimi lažmi agitirali proti temu denarnemu zavodu. Nepriznava lep promet dokazuje, da se ljudstvo ne da več slepo voditi od klerikalne gospode. — Dne 1. aprila se je izvolilo na obnem zboru sledeče načelstvo: Josip Kodrič, posestnik in trgovec, načelnik; Andrej Stritar, posestnik in gostilničar, podnačelnik, Ivan Malnarič, nadučitelj, tajnik; v odbor pa: Martin Colarič, Anton Baznik, Martin Umetič, Franc Gramc. Vsi trdni posestniki in zanesljivi možje, ki so porok, da stojijo posojilnica na dobri podlagi.

— **Mrtvo se našli** dne 14. t. m. ob 11. uri ponoči v njeni sobi 25 let staro Franciško Rihar, posestnico in gostilničarko v Gor. Logatcu. Ker je še v njeni spalni sobi gorela luč, so mislili domači, da jo je posabila ugasiti. Ko stopijo v sobo, ležala je Rihar na tleh na obrazu na pol sledeča s rokami na hrbtu. Poklicani zdravnik je konstatoval, da je pokojnica umrla za otrpjenjem srca.

— **Za opeklinami je umrla** štirinasedna hči kočarjene žene Ivane Trošt v Orehovi pri Vipavi. Mati je pustila otroka na klopi zraven ognjišča, kjer je gorel ogenj, in šla po solato. Komaj je pa stopila iz hiše, začel je goriti robec, v katerega je bil otrok zavil. Ako bi ne bil slučajno prišel mimo učitelj gosp. Ivan Rudolf iz St. Vida, bil bi otrok na mestu žrtve ognja, tako pa je umrl šele drugi dan.

— **Namitljive zasmehovanje.** Is šotanje se nam piše: V „Sloven-

skem gospodarju“ se dopisnik „Is šotanje“ zasmehuje v mariborski „Hilajniku“, če, da je nekaj imed njih naravnih goste prišlo s kolodvora na veselo s zasmehovalnim „Živio kmetaka zveza“. Razsajljivo je bilo to baje za navoče kmete, sa kakrnega se smatra tudi poročevalec v „Slovenskem gospodarju“. Resnici na ljubo sabeložimo ves dogodek. Ko so šli veselični gosje od kolodvora k Rajsterju, je stalo nekaj gg. učiteljsnikov na Rajsterjevi verandi. Ravno ko je šel mimo kaplan Berk, zagledajo gori imenovani znanega jim gospoda, katerega pozdravijo s „živio“. Može je Berk mislil, da je bil ta „živio“ zasmehovanje njemu, zato se menda ne motimo, če iščemo dopisuna v njegovi osebi. Nevarnost je hujekati proti slovenskemu dijaku in nič manj podlo, skušati odvrčati goste od narodne gostilne. Naj bo dopisnik uverjen, da mu bo spodletelo. Če je dopisnik res kaplan Berk, mu svetujemo, naj si prvega rajše nagobnik, da se ga ne bo na njegovi novi štaciji v Gornjem gradu prijel priimek „Weiberbeisser“, ki so mu ga nekoč drugod dali. Čudno je, da ni čitalniški tajnik ničesar poročal o veselici in da je bil lažnjivi dopis v „Slovenskem gospodarju“ prva vest o vršeci se veselici.

— **Umri je** v Vrtovinu na Goriškem nadučitelj g. Ivan Guželj.

— **Dva volka se videli** pretekli teden v Čepovanu na Goriškem v vazonju Koblice kakih 300 m od hiš. Volka sta ujela srno in jo raztrgala, nato jo pa mahnila proti Lokvam.

— **Regata avstrijskega veslarskega društva v Opatiji.** V nedeljo popoldne 21. aprila t. l. priredilo gornje veslarsko društvo v Opatiji regato, pri kateri bodo sodelovale ladje na vesla, parniki in motorne ladje. Po dobitkih za prvenstvo in po pripravih je soditi, da bo vsa stvar zelo zanimiva.

— **Tuči v Opatiji.** Opatijo je obiskalo od 1. septembra 1906 do 14. aprila 1907, 17.906 oseb. Od 11. do 14. aprila 1907 jih je prišlo 560, a 14. aprila je bilo v Opatiji nastanjenih 3283 oseb. Mudi se tukaj tudi nadvojvoda Rajner.

— **Tržaško prebivalstvo** je doseglo drugi stototisoč oseb. Po zadnjem izkazu mestnega statističnega urada je v Trstu 200.962 ljudi. Vojstvo ni vsteto. 31. decembra 1900 je bilo naštetih v Trstu 178.127 oseb. Prirastlo jih je torej 22.835.

— **Tržaška ladjedelnica** obhaja v nedeljo 50 letnico svojega obstoja.

— **Usmrtil se je** v Trstu 23. letni mehanik v Lloydovem arzenalu Ivan Brezovic.

— **Prememba posesti.** Gdčna. Marija Maroltova, voditeljica mestne dekleške šole pri Sv. Jakobu, je kupila hišo gospe Magdalene Pokove v Rožnih ulicah št. 25 za 24.000 K.

— **Porod na prostem.** Danes ob polu 2. ponoči je neka ženska porodila na Ambroževem trgu deklico. Poklicali so babico, potem pa prepegljali z rešilnim vozom mater in novorojenko v deželno bolnišnico.

— **Tat-specialist** se je pojavil v Vodmatu, in sicer si je izbral cevi za odkanje strešne vode. Odtrgal jo je in ukradel v Bohoričevih ulicah posestniku g. Jožefu Žnidaršiču 1/7 m, nekemu gostilničarju na Martinovi cesti pa 1/3 m.

— **Belavsko gibanje.** Včeraj se je odpelovalo z južnega kolodvora v Ameriko 30 Slovencev in 20 Hrvatov. V Hrb je šlo 20 Macedoncev in 15 Hrvatov, na Dunaj se je pa odpeljalo 400 Lahov.

— **Pozabljen** je bil pred tednom pri g. dr. Bocku žrn, polsvilnat dežnik, katerega dobi lastnik nazaj na magistratu.

— **Izgubila** je neka dama zlat obesek s sliko, vreden 22 K.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

— **Corrigendum.** V podlistku o Murnikovih Znanjih se je vrnilo nekaj neljubih tiskovnih pomot. Čitaj pravilno: Čekov (ne Čechov); postavi tip (ne dovtip); pikaj (ne pikaj), izklizne (ne izklizane); Lepa Mirjam (ne Mirjana); žaloslika (ne žaloslika). — Druge manjše pogreške si lahko vsakdo sam popravi.

— **Najnovejša novica.** Gar z rodbino pride jeseni v Darmstadt ter se baje sestane z nemškimi cesarjem.

— **Natakarji štrajkajo** v Parizu.

— **Nov vulkan.** Vulkan Puyehue pri Valparaisu je začel silno bruhati. Goreča lava je užgala gosdove. Prebivalci beže.

— **Demisijoniral** je italijanski finančni minister Massimini.

— **10.000 K** je poneveril na Reki uradnik ogrskih državnih železnic Ormay.

— V cerkvi sv. Petra v Rimu se je ustrelil neki kmet.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Napad na cesti. Dne 8. februarja t. l. sta posestnika Janez Kotnik in Lovrenc Podjed na potu med Sentjursko goro in Poženkom srečala pošest. sina Jurija in Blaža Škerjanc iz Sentjurske gore, ki sta se vozila na sanah. Blaž Škerjanc se je brez povoda lotil Podjeda, in ga sunil, da je padel. Ko je Kotnik podjedu priskočil na pomoč, sta oba obdolženca planila nanj. Ta se je spustil v beg, a napadalec sta ga dohitela in ga jela obdelavati vsak s svojo palico, obenem pa pripomnila, da ne odnehata, ako jima ne da 3 krone. Ko jima je dal Kotnik 1 K, sta ga pustila. Juri Škerjanc je bil obsojen na dva meseca, Blaž pa na šest tednov ječe.

Tatinska smetanja. Miha Marinšek in že škrat zaradi tatvine kaznovani Karel Mahne, sta dne 7. marca t. l. izvaževala smeti iz dvorišča dež. dvorca. Ker so bile Marinšku tu razmere popolnoma znane, sta zvela iz čumnate vratarja velik lonec z mastjo in dva para čevljev. Ukradeno blago sta odpeljala na voz med smetmi ter jih nesla k delavcu Jožefu Luštreku, ki jih je skušal prodati. Vsi trije so bili krivim spoznani in obsojeni, in sicer: Mahne na osem mesecev, Marinšek in Luštrek pa vsak na šest mesecev težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst 19. aprila. Klanjajoč se nazorom župana Ivana Hribarja, vzradošeni pozdravljamo njegovo kandidaturo. Zakaj od njega in od poslancev enakih nazorov pričakuje koroška raja pravega zagovornika, kajti vsled znane popustljivosti in kletega izdajstva je obsojen staroslavni Korotan v smrt. Od Hribarja in pravih Slovencev upa primerne obrambe v parlamentu, zato so vzhiceni, da se je Hribar odločil, prevzeti poslanstvo celokupne Slovenije. — Beljaško omizje v Trstu.

Dunaj 19. aprila. Trgovinski minister dr. Foit se je danes vrnil iz Prage.

Dunaj 19. aprila. Jutri se vrnejo na Dunaj ministri dr. Pacák, Prade in Marchet; 26. t. m. pa zopet potujejo v Prago.

Dunaj 19. aprila. Minister zunanjih del baron Aehrenthal se odpelje jutri v Prago, da poroča cesarju o zunanji politiki.

Praga 19. aprila. „Narodni Listy“ so izvedeli iz kompetentnega vira, da naučna uprava letos še ne namerava uvesti nikake spremembe glede velikih počitnic. Sploh se bodo preje vprašale za mnenje razne zdravniške avtoritete in deželne sanitetne oblasti.

Petrograd 19. aprila. V državni dumi je odsek, ki je bil izvoljen, da se posvetuje o pomožni akciji gladujočim, sklenil, da se naj dumi nemudoma predloži vladni predlog o 20 milijon-skem kreditu v podporo onim pokrajnam, kjer vlada glad.

Pariz 19. aprila. Glede svečanosti, ki se namerava prirediti v spomin devici Orleanski, se je orleanski nadškof izrazil, da se še ni odločil, da-li se bo duhovščina udeležila svečanosti ali ne. Vsekakor ne bo duhovščina ničesar storila, kar bi lahko škodilo imenovani svečanosti.

Usem, ki se čutijo bedne in onemogle

ki so nervozni in brez energije daje Sanatogen nove življenjske moči in poguma. Sijajno ga je ocenilo več nego 5000 profesorjev in zdravnikov. Naprodaj po lekarnah in drogerijah. Brošure razpoložljive gratis in franco Bauer & Cie., Berlin SW 48 in generalno zastopstvo C. Brädy, Dunaj, I. 1149-9

Zahvala.
Blagorodni gosp. Jak. Nemec, mizarški mojster v Cerknici, mi je izročil 15 kron za nakup risalnega orodja učencem tukajšnje obrtne na daljevalne šole. Ta snesek mu je plačal zaradi neke preporočne sode gospod Ivan Otoničar iz Begunj.
Za ta dar se obema imenovanima gospodoma na tem mestu presrečno zahvaljujem.
V Cerknici, dne 16. aprila 1907.
Andr. Šest, šol. vodja.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“
Uradni kurzi dun. borze 19. aprila 1907.

Ime obveznice	Dinar	Blag
1. majna renta	98.60	98.80
2. avgusta renta	100.05	100.25
3. avgusta renta	98.65	98.85
4. avgusta renta	117.25	117.45
5. avgusta renta	94.50	94.70
6. avgusta renta	112.45	112.65
7. avgusta renta	98.50	98.70
8. avgusta renta	104.50	104.70
9. avgusta renta	99.85	100.05
10. avgusta renta	99.65	100.65
11. avgusta renta	99.75	100.75
12. avgusta renta	99.10	99.60
13. avgusta renta	100.05	101.75
14. avgusta renta	105.90	106.90
15. avgusta renta	100.00	101.00
16. avgusta renta	100.00	100.80
17. avgusta renta	100.00	100.30
18. avgusta renta	100.00	100.20
19. avgusta renta	100.00	101.00
20. avgusta renta	99.90	99.75
21. avgusta renta	98.75	99.75
22. avgusta renta	804.15	806.15
23. avgusta renta	100.75	100.75
24. avgusta renta	151.00	153.00
25. avgusta renta	258.00	264.00
26. avgusta renta	148.50	150.50
27. avgusta renta	270.00	280.00
28. avgusta renta	279.00	289.00
29. avgusta renta	247.50	257.50
30. avgusta renta	96.00	105.50
31. avgusta renta	188.75	189.75
32. avgusta renta	21.40	23.40
33. avgusta renta	437.00	447.00
34. avgusta renta	80.00	90.00
35. avgusta renta	90.00	96.00
36. avgusta renta	59.00	67.00
37. avgusta renta	46.00	48.00
38. avgusta renta	27.40	29.40
39. avgusta renta	66.00	71.00
40. avgusta renta	18.00	18.00
41. avgusta renta	481.00	491.00
42. avgusta renta	143.50	144.50
43. avgusta renta	667.00	668.00
44. avgusta renta	1776.00	1786.00
45. avgusta renta	668.75	669.75
46. avgusta renta	775.25	776.25
47. avgusta renta	242.50	243.50
48. avgusta renta	725.00	730.00
49. avgusta renta	603.75	60.75
50. avgusta renta	2573.00	2583.00
51. avgusta renta	550.50	551.00
52. avgusta renta	268.00	272.00
53. avgusta renta	433.00	436.00
54. avgusta renta	141.00	143.00
55. avgusta renta	11.96	11.40
56. avgusta renta	19.13	19.15
57. avgusta renta	23.48	23.66
58. avgusta renta	24.05	24.13
59. avgusta renta	117.62	117.82
60. avgusta renta	96.45	96.65
61. avgusta renta	2.52	2.73
62. avgusta renta	4.84	

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 19. aprila 1907.

Ime žita	50 kg K	840
1. april	50	8.43
2. april	50	6.62
3. april	50	6.43
4. april	50	6.52
5. april	50	7.76

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 96.3 Srednji zračni tlak 736.0 mm

Ime mesta	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17. 9. v. v.	723.6	7.2	slab vzhod del.	jarno
18. 7. v. v.	723.5	2.8	brezvetno	megla
19. 3. v. v.	722.9	11.9	sr. vzhod	oblačno

Slukarska pomočnika

se takoj sprejmeta v stalno delo.
Ivan Inocente, slikar in pisar v Postojni.
1302 3

Isjava.*

Podpisane Rajko Vrečer, učitelj v Žalcu, izjavljam, da sem se samo valed neuteleljene govore izrazil o gospici Anici Virantovi v smislu članka izšlega dne 23. marca 1907. v „Slov. Narodu“. Globoko obžalujem neupravičeno obdolžitev ter prošim gospico Ano Virantovo, njenega očeta gospoda Franca Viranta in celo spoštovano rodbino oprostjenja.
1318

„SLAVIJA“

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazvitejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kot nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z manjšajočimi se vplačili.
Vsak član ima po pretoku poti let pravico do dividende.
Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda konja takoj in najkrajše. Učiva najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatke podpore v narodne in občinske namene.

krojaški pomočnik
zmožen vsakega dela.
1299 3
FRANC FRILA
trgovec in krojač v Sežani.

Hiša v Ljubljani

v Trnavskih ulicah 15
a stanovanji, zlasti pripravna za industrije in obrtnike, z velikim dvoriščem in delavnico, z vridanimi stropnimi peči se za 46000 K (dolga pri hranilnici 25000 K) pod ugodnimi plačilnimi pogoji takoj prodaja.
1331-1
Dr. M. Hudnik, odvetn. v Ljubljani.

Dve hiši

ki se dasta deliti 788 14
se ugodno prodasta.
V hiši so pekarija, gostilniški in trgovski prostori ter veliko skladišče.
Vprašanja le pismena pod „2 hiši“ sprejema upravištvo „Slov. Naroda“.

Dr. Ljudevit Jenko

na Jurčičevem trgu 3
zopet ordinira
od 10. do 1. ure vsak dan razun nedelj in praznikov.
1304 2

! Ponos!

vsake gospodinjice je dobra kava, zato naj ne manjka v nobenem gospodinjstvu

Planinškove pražene kave.

Vsaka gospodinja, ki je le enkrat poskusila

Planinškovo praženo kavo

jo kupuje vedno, ker je ta kava vedno sveža in pražena potom vročega zraka, skrbno izbrana nezdravih in nezrelih zrn, vedno enake kakovosti, najzdravjša — zato najcenejša. Nobena gospodinja naj ne opusti vsaj enega poskusa.

Prva Ljubljanska velika žagelnica kave

Dunajska cesta, nasproti kavarni Evrope.

Hotel „Južni kolodvor“

(A. Seidel)
Jutri, dne 20. aprila t. l. velik

KONCERT

Ljublj. društvene gredbe.
Začetek ob polu osmih. Vstop prost.

A. Seidel, hotelir.

Vsake sobote in nedelje sveže „bavarsko pivo“.

Vabilo

XII. redni občni zbor

Okr. hranilnice in posojilnice v Idriji
registrovane zadruge z neom. zavezo
ki se bo vršil
v ponedeljek, 29. aprila 1907
ob 1. uri popoldne
v hranilničnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnstva in nadzorstva.
2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1906.
3. Volitev načelnstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Služajnosti.

1335 Načelnstvo.

Na Dunju od zdravniške izučene
maseza
se priporoča cenjenim damam za telesno in obrazno masažo.
Obrazno masažo izvršuje popoldne doma na 1339-1
Bleiweisovi cesti št. 11.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.
Valed ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nisko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovejša oblika, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.
Vsi 4 pari samo 5-50 K.
Za naročitev zadostuje dolgost 1325 Razpošiljanje po povzetju.
Izvoz čevljev KONANE, Krakov št. 31.
Neugajajoče rad zamenjam.

Posteljno perje in puh

oprano in osnaženo
1/2 kg od 35 kr. naprej

C. I. Hamann

v Ljubljani.

! Ponos!

vsake gospodinjice je dobra kava, zato naj ne manjka v nobenem gospodinjstvu

Planinškove pražene kave.

Vsaka gospodinja, ki je le enkrat poskusila

Planinškovo praženo kavo

jo kupuje vedno, ker je ta kava vedno sveža in pražena potom vročega zraka, skrbno izbrana nezdravih in nezrelih zrn, vedno enake kakovosti, najzdravjša — zato najcenejša. Nobena gospodinja naj ne opusti vsaj enega poskusa.

Prva Ljubljanska velika žagelnica kave

Dunajska cesta, nasproti kavarni Evrope.

2 učenca

z dobrimi šolskimi izpričevanji, z detele in iz pošteno hiše, se takoj sprejmeta v trgovino mešanega blaga J. Razberšek v Šmartnem pri Lidiji.
1230 4

Lep hlev

za dva konja, s šupo za 2 vozeva, v sredini mesta, se takoj odda.
Popraša se pri J. Grobelniku v Ljubljani.
1317-1

posestvo

blizu mesta, 20 minut od kor. žel., obstoječe iz 22 oralov smrekovega lesa (takoj za posekanje), 17 oralov njiv in 10 oralov travnikov, zelo lepa hiša, vili podobna, z velikimi gospodarskimi poslopji in veliko žago za les
Ogled posestva, pogoji prodaje in vse drugi se izve pri: E. Kotzbech v Marenbergu ob Dravi.
1.72-3

? Išče se?

več izurjenih cirkularistov

za žaganje friz na pogodbo, ebenem tidi

žagar

(Gattermeister).
Poučbe: Poročaja Degenhous, Ljubljana.
1278-3

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7:10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7:17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregence.

1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Bohod iz Ljubljane juž. žel.:

7:09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8:44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

Hotel „Južni kolodvor“
(A. Seidel)
Jutri, dne 20. aprila t. l. velik

KONCERT

Ljublj. društvene gredbe.
Začetek ob polu osmih. Vstop prost.

A. Seidel, hotelir.

Vsake sobote in nedelje sveže „bavarsko pivo“.

Vabilo

XII. redni občni zbor

Okr. hranilnice in posojilnice v Idriji
registrovane zadruge z neom. zavezo
ki se bo vršil
v ponedeljek, 29. aprila 1907
ob 1. uri popoldne
v hranilničnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnstva in nadzorstva.
2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1906.
3. Volitev načelnstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Služajnosti.

1335 Načelnstvo.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7:10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7:17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregence.

1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Bohod iz Ljubljane juž. žel.:

7:09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8:44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

Bohod iz Ljubljane dr. kolodvor:

7:28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Bohod v Ljubljano dr. kolodvor:

6:49 jutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10:59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Hamburg-Amerika Linie

Vožnja traja 6 dni izvrstna prilika za potovanje in ostane

z najnovjšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki

„Amerika“ 24,000 ton

„Kaiserin Augusta-Victoria“ 25,000 ton

toraj še enkrat večji kakor do sedaj veliki parniki z 8-12,000 tonami

Pojasnita daje zastopnik:

Ljubljana Kolodvorske-ulice št. 28

Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

2 učenca
z dobrimi šolskimi izpričevanji, z detele in iz pošteno hiše, se takoj sprejmeta v trgovino mešanega blaga J. Razberšek v Šmartnem pri Lidiji.
1230 4

Lep hlev

za dva konja, s šupo za 2 vozeva, v sredini mesta, se takoj odda.
Popraša se pri J. Grobelniku v Ljubljani.
1317-1

posestvo

blizu mesta, 20 minut od kor. žel., obstoječe iz 22 oralov smrekovega lesa (takoj za posekanje), 17 oralov njiv in 10 oralov travnikov, zelo lepa hiša, vili podobna, z velikimi gospodarskimi poslopji in veliko žago za les
Ogled posestva, pogoji prodaje in vse drugi se izve pri: E. Kotzbech v Marenbergu ob Dravi.
1.72-3

? Išče se?

več izurjenih cirkularistov

za žaganje friz na pogodbo, ebenem tidi

žagar

(Gattermeister).
Poučbe: Poročaja Degenhous, Ljubljana.
1278-3

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7:10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7:17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregence.

1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Bohod iz Ljubljane juž. žel.:

7:09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8:44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

Bohod iz Ljubljane dr. kolodvor:

7:28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praz